Вчиться вересень читати,
вчиться літери складати.
Засміявся хитро вітер:
— А склади-но ОСІНЬ з літер!
Вдарив вересень тривогу:
— Хто прийде на допомогу?!

О г і р о к озвався гречно:
— "О" віддам я, безперечно,
раз оказія така! —
Стала г і р к а з о г і р к а.
Тут с в і т а н н я нагодилось,
також чемно уклонилось:
— "С" охоче віддаю,
бо в і т а н н я м я стаю.

Ціле "ІН" і н д и к приніс
в подарунок: — Прошу, друже!..—
Д и к, кабан великий дуже,
навпростець побіг у ліс.

Мовить вересень до себе:
— Ще м'якого знака треба! —
І підходить до коня:
— Дайте знак пом'якшення!
— Що ж, бери! — промовив кінь,
із к о н я зробився к і н...

ОСІНЬ — вересень читає
і на радощах аж сяє.
Вітру ж — соромно, і вітер
каже вересню: — Із літер
Можу "І" віддать тобі!
— Пізно, вітре, далебі,

віддавати "І" тепер,
як тобі я носа в т е р!